ЕНЕРГОАТОМ ENERGOATOM

Енергетик

Випуск 12, 1 квітня 2021 року

РОБОЧА НАРАДА

Завдання номер один

«Терміни введення в роботу першого пускового комплексу проєкту реконструкції системи техводопостачання АЕС і третього гідроагрегату Ташлицької ГАЕС будуть збережені. Це завдання номер один». Таким меседжем очільниця Дирекції з проєктів та інвестиційних програм ДП «НАЕК «Енергоатом» Тетяна Амосова підбила підсумки робочої наради з вирішення нагальних питань будівництва основних об'єктів Южно-Української АЕС. Захід проходив 17-19 березня на южно-українському майданчику.

У засіданні взяли участь фахівці Дирекції НАЕК «Енергоатом», ПрАТ «Укргідропроект», ПрАТ «Юженергобуд», ВП ЮУАЕС і ВП «Атомпроектінжиніринг» (ВП АПІ), який 2020 року визначено головним замовником пріоритетних проєктів Компанії.

У перебігу наради оглянули та обговорили фактичний стан проєктних і будівельних робіт на бризкальних басейнах, підстанції «Бризкальна» та будівлі насосної станції подачі води (входять до системи технічного водопостачання ЮУАЕС), на насосній підживлення №2 (входить до комплексу споруд для заповнення і підживлення Ташлицького водосховища) та на 3 гідроагрегаті ТГАЕС. Останнім часом будівельні роботи на об'єктах активізувалися і, аби не зірвати намічених планів, найближчими днями графік буде переглянуто. Пожвавленню в значній мірі посприяло погашення Компанією кредиторської заборгованості перед генпідрядною організацією – Южненергобуд.

«Останню нараду з питань будівництва, яка пройшла в січні нинішнього року в Києві, ми присвятили вирішенню питань погашення кредиторської заборгованості та активізації робіт. На жаль, минулого року через критичний фінансовий стан нашої Компанії ми вибилися з графіка платежів. Це призвело до уповільнення темпів будівництва, - пояснює причини Тетяна Амосова. – Цього року ситуація покращилась, - Енергоатому частково погасили заборгованість минулого року за відпущену електроенергію. Це дозволило провести основні платежі по наших об'єктах, а це досить велика сума – майже 500 мільйонів гривень, і відновити роботи на бризкальних басейнах та Ташлицькій ГАЕС».

Директорка з проєктів та інвестиційних програм ДП «НАЕК «Енергоатом» зазначила також, що нині підрядна організація нарощує темпи робіт, закупила всі необхідні матеріали. Днями їх очікують на будівельному майданчику бризкальних басейнів. У місячний термін Южненергобуд має надолужити відставання від графіка, і в другій половині квітня ввести в роботу першу чергу проєкту реконструкції системи технічного водопостачання АЕС.

Не залишились поза увагою учасників наради й питання підготовки програм індивідуальних і комплексних випробувань. Їх мають винести на обговорення фахівців цехів атомної станції, які в майбутньому експлуатуватимуть ці об'єкти, ВП АПІ та організацій, що будуть проводити пуско-налагоджувальні роботи.

Закінчення на другій сторінці

Завдання номер один

Закінчення. Початок на першій сторінці.

Критичним через пандемію виявилося питання присутності на будівельному майданчику шеф-інженерів фірм-виробників обладнання. Мова йшла про насоси, крани та устаткування підстанції «Бризкальна». Днями на майданчик АЕС мають приїхати спеціалісти ТОВ «Київський завод ПТО», що виготовило крани, вирішується питання і з чеською фірмою «I&C Energo a.s.», обладнання якої стоїть на підстанції. А от з Termomeccanica POMPE S.p.A (Італія) - постачальником насосного устаткування для насосної станції бризкальних басейнів – вирішили вдатися до вже звичних за роки пандемії відеоконференцій. Наші фахівці запевняють, що таким чином зможуть виконати всі необхідні налагоджувальні роботи без прямої участі її представників.

Під час наради порушили також питання щодо виконання робіт за проєктом «Завершення будівництва Ташлицької ГАЕС. Введення гідроагрегатів №№3-6. Гідроагрегат №3». Тут у рамках другого пускового комплексу будується споруда для дизель-генераторної установки, монтуються металоконструкції кабельної естакади, електро- та компресорне обладнання системи пневмогосподарства, трубопроводи системи оливогосподарства третього гідроагрегату, встановлюються на штатне місце реактори генераторної схеми видачі потужності 15,75 кВт тощо. У рамках третього пускового комплексу виконується реконструкція Лівобережної та Правобережної гребель Ташлицького водосховища.

Генеральний директор ВП «Атомпроектінжиніринг» Микола Божко, резюмуючи рішення наради, наголосив, що завдання з завершення довгобудів Южно-Української АЕС поставив перед АПІ президент Компанії. «По-перше, бризкальні басейни вивільнять «заперті» потужності атомної станції, - каже він, - а введення в експлуатацію третього гідроагрегату Ташлицької ГАЕС з системою автоматичного керування дозволить ГАЕС повноправно вийти на ринок допоміжних послуг. А це вже зовсім інша економіка. Ми отримаємо значно більший економічний ефект для Енергоатома, атомної станції, людей. Державна компанія має заробляти гроші, сплачувати податки, тим самим розвивати країну. Ось такий наш підхід».

Очільник Атомпроектінжинірингу оголосив також найближчі плани відокремленого підрозділу: кінець квітня - старт дослідно-промислової експлуатації першого пускового комплексу проєкту реконструкції системи техводоспостачання ЮУАЕС; жовтень-листопад – пуск другої черги; наступний рік – завершення будівництва 5 бризкального басейну. Щодо Ташлицької ГАЕС, то тут планують завершити всі монтажні роботи і зробити першу прокрутку третього гідроагрегату вже до кінця року.

Наталя КАРТАШОВА
Фото Зінаїда Баланюк та Світлана Костенюк

ЮВІЛЕЙ

Енергоремонтному підрозділу – 40!

19 березня 1981 року на ЮУАЕС офіційно був створений цех централізованого ремонту. Ідея полягала в об'єднанні невеликих ремонтних дільниць, які знаходилися на балансі різних цехів та служб, для більш концентрованої та якісної ревізії обладнання і курування монтажних робіт на першому енергоблоці. Тоді «мільйонник» готувався до пуску. Нова структурна одиниця вмістила 300 працівників. За 40 років існування цех збільшився в декілька разів і став майже автономним колективом з чисельністю понад 1360 працівників. Колишні та теперішні керівники переконані, що ідея створення потужного ремонтного підрозділу цілком виправдала себе.

«Сьогодні, мабуть, важко переоцінити значення ЕРП у господарстві ЮУАЕС. Так чи інакше цей підрозділ бере участь практично в усіх роботах на підприємстві. Без нього неможливе існування ЮУАЕС», – зазначає заступник головного інженера ЮУАЕС з ремонту Анатолій Іватовський.

А.Петрук

«Цей підрозділ унікальний своєю багатогранністю, але в цілому він виконує одну найважливішу функцію – забезпечує працеспроможність усього устаткування енергокомплексу. ЕРП майже самостійний підрозділ, який займається плануванням робіт, виконанням, звітністю про зроблене, тобто фінансово-господарська діяльність відбувається практично в замкненому циклі», – ділиться своєю думкою заступник генерального директора ЮУАЕС із забезпечення виробництва Андрій Петрук.

Продовження на третій сторінці

О.Яцун

Олексій Яцун 40-річчя своєї трудової діяльності на ЮУАЕС святкує разом з ЕРП. 33 роки життя він віддав роботі в ремонтному підрозділі. Прийшов сюди з пуско-резервної котельні через рік після заснування ЦЦР. У 1985 році став заступником начальника. У той час колектив цеху був занесений до обласної Книги трудової слави як лідер соціалістичного змагання за достойну зустріч 40-річчя Перемоги.

Олексій Яцун очолював підрозділ у 2001-2014 рр. Каже, то був найцікавіший період його життя, відбувалося безліч важливих і знаменних подій, які забути неможливо. Перед підрозділом завжди ставились непрості завдання, що потребували неординарних рішень. Олексій Яцун зауважує: «Я не конкретизуватиму всі роботи, скажу лише, що заміна парогенераторів на енергоблоках, яка почалася в 1987 році й тривала до 1991 року, а потім повторювалася у 2003 і 2007 рр. – ось це віха в моєму житті! Ми були першими скрізь, де щось відбувалося на мільйонних блоках, де не було досвіду експлуатації, де не було розуміння, як підійти до устаткування, що з ним робити. Все починалося чомусь у нас на станції».

Легко не було: будівництво, чоботи до колін, не завжди вистачало необхідного інструменту та оснащення. Та було велике бажання працювати, ввести в експлуатацію енергоблок. Сьогодні провідний інструктор НТЦ ЮУАЕС, що навчає молоді атомні кадри ремонтному мистецтву, упевнений: як працівники, так і керівний склад цехів та дільниць ЕРП – це не випадкові люди. Вони пройшли жорстку школу становлення, тому кожен знаходиться на своєму місці й має велике майбутнє. «Сьогодні це бойовий цілеспрямований колектив, який може зробити все. Є тільки одна проблема, котра переслідувала нас усі ці 40 років – це відсутність достатнього фінансування, інструменту, пристосувань. Якби не це – ціни б нам не було. Я й досі вважаю, що слюсар ЕРП Южно-Української або іншої атомної станції проти слюсаря такого ж рівня європейських станцій – на дві-три голови вище, тому що він з нічого може зробити все, що завгодно», – говорить колишній керівник ЕРП Олексій Яцун.

У 2000-му році колектив поповнився майстром з ремонту парогазотурбінного обладнання Андрієм Петруком. До того часу він працював інженером у відділі підготовки та проведення ремонтів. За 20 років роботи в підрозділі піднявся кар'єрними сходинками й очолив колектив після Олексія Яцуна. Каже, керівнику такого потужного, найбільшого за чисельністю підрозділу потрібно не тільки вміти приймати складні й часто доволі неординарні рішення, а, перш за все, бути людяним, вміти грамотно комунікувати з людьми. «Упродовж 40 років підрозділ ефективно працює. Заслуга в цьому і перших керівників, і наступників. Я хочу їх назвати. Першим керівником був Філімонов Олександр Кирилович, далі – Сорокін Юрій Іванович. У 1983-1987 роках керувала, я вважаю, взагалі легендарна особистість – Погорілий Володимир Пилипович, який пізніше став очільником Ростовської атомної станції. Мірошніченко Анатолій Петрович, Горлянський Валерій Володимирович, Яцун Олексій Тарасович... Я мав дійсно честь працювати в цьому підрозділі під керівництвом таких людей», – прокоментував заступник генерального директора ЮУАЕС з забезпечення виробництва Андрій Петрук.

Єдиним місцем роботи стала ЮУАЕС та її енергоремонтний підрозділ для Олега Запорожця. Прийшов він у ЦЦР відразу після армії, у 1983 році. Починав слюсарем обертових механізмів третього розряду, працював також оператором перевантажувальної машини, майстром, старшим майстром. З 2014 року очолює дільницю транспортно-технологічного устаткування ЕРП. Зазначає, за час діяльності вдалося виконати багато цікавих проєктів. «Були зроблені унікальні роботи на нашій дільниці. Замінені 3 перевантажувальні машини. Виконано ремонт головного роз'єму реактора на першому і другому енергоблоках. Я стояв у витоків, коли ми почали співпрацювати з фірмою «Вестінгауз» щодо ядерного палива, починав з перших касет. Брав участь у всіх нарадах. Якщо були зауваження, я підказував, до мене дослухались. І от сьогодні вже на 2-х енергоблоках ми завантажуємо американське паливо», – пригадує Олег Запорожець, начальник дільниці ЦРРУ ЕРП.

Закінчення на четвертій сторінці.

Енергоремонтному підрозділу – 40!

Закінчення. Початок на другій сторінці.

Сучасний ЕРП має у своєму складі 8 цехів, 2 відділи – інженерно-технічної підтримки та планування і нормування заробітної плати, службу підготовки виробництва, в яких працюють спеціалісти найунікальніших професій, що здатні виконати роботи будь-якої складності. На наше прохання назвати найкращих, усі керівники однозначно відповіли: «Якщо виокремимо декількох, можемо образити інших. Достойних у своїх напрямах досить багато».

Для Сергія Шпирка цей підрозділ теж рідний, він присвятив йому вже три десятиліття трудового життя, починав зі слюсаря 3-го розряду, пройшов нелегке становлення і нині обіймає посаду головного інженера ЕРП. Сьогодні він вітає колектив: «Через цей підрозділ пройшло досить багато фахівців, які зараз працюють на пострадянському просторі, а також за кордоном. Є досить позитивні відгуки про їхню роботу. Тому ми пишаємося тим, що наші спеціалісти славлять нас не лише в Україні. Хочу привітати весь персонал, що працює зараз, а також який вклад роки свого життя в розвиток цього підрозділу. Зі святковою датою 40-річчя нас!».

З 2019 року ЕРП очолює Віталій Янкул. Виходець із ремонтних служб. Після закінчення Одеського політеху працевлаштувався у відділ планування і проведення ремонтів. У ЦЦРі розпочинав інженером, згодом став майстром, старшим майстром, начальником дільниці. Був переведений на вакантну посаду директора заводу спеціальних конструкцій Атоменергомашу. Там пропрацював 4 роки й повернувся на ЮУАЕС. Зазначає, що строки експлуатації енергоблоків потрібно продовжувати, тому перед підрозділом сьогодні стоять не менш важливі завдання: «Зі значущих на сьогодні робіт нас чекає проведення реконструкції кранів кругової дії енергоблоків №1,2 для забезпечення впровадження технології Holtec з вивезення відпрацьованого ядерного палива компанії Westinghouse на ЦСВЯП. Тому зараз проводиться така робота на етапі виготовлення устаткування, його випробування, приймання на заводі-виробнику. Подальші процедурні моменти дозволять нам цю справу, цей проєкт реалізувати. Хочу привітати весь персонал з чудовим ювілеєм. У нас працюють прекрасні люди. Бажаю світла, добра, реалізації всіх намічених планів».

В.Янкул

А.Ілатовський

Заступник головного інженера ЮУАЕС з ремонту Анатолій Ілатовський додає: «Ремонт – дуже складний процес, який, зазвичай, зводиться до двох моментів, що його оцінюють. Це термін і якість. Коли витримуються ці дві складові, то ми вважаємо, що наш ремонт успішний і досягнено результату, до якого прямували. Якщо проаналізувати останні роки, то хочу сказати, практично на всіх ремонтах домагаємося скорочень. Це дуже відрадно, і не втрачаємо потрібну якість. У нас дуже мінімальна кількість повторних ремонтів. Тому повторююсь ще раз – це найважливіший підрозділ, найчисленніший на нашій станції. Усіх хочу привітати з його 40-річчям. Колегам бажаю міцного здоров'я, добра, упевненості в майбутньому, адекватно оплачуваної праці».

Заступник генерального директора ЮУАЕС із забезпечення виробництва Андрій Петрук звертається до колись очолюваного ним колективу: «Хочу подякувати за розуміння колективом поставлених перед ним завдань. Складно виказати всі почуття, емоції, тому що майже 20 років життя було віддано цьому підрозділу. Пліч-о-пліч працювали з унікальними людьми, професіоналами своєї справи. Хочу побажати, щоб у майбутньому ЕРП тримало професійну планку на тому ж рівні, який має зараз. Бажаю успіхів у роботі, міцного здоров'я усьому особовому складу підрозділу».

Найщиріші вітання колективу ЕРП також передає Олексій Яцун: «Цей колектив для мене рідний. І я хочу побажати всім щастя, міцного здоров'я. Благоденства і всього найкращого. Дай вам Бог здоров'я, відважуйтесь і будьте такими й надалі!».

Наталя БІЛА
Фото Світлана Костенюк

ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЯ

Аналіз уроків Фукусіми

10 років після Фукусіми – за такою темою пройшла міжнародна відеоконференція, учасниками якої були і фахівці ЮУАЕС. Захід організовано Регіональним центром Всесвітньої асоціації операторів, що експлуатують атомні електростанції.

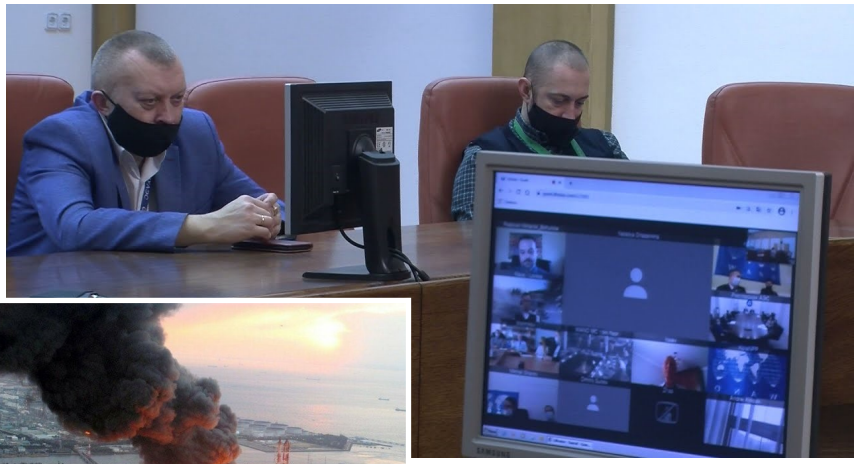
До ВАО АЕС входять усі атомні генеруючі компанії світу, які об'єднані довкола чотирьох центрів: Атлантського, Паризького, Московського та Токійського. Мета діяльності ВАО АЕС – максимально підвищувати безпеку і надійність енергоблоків атомних електростанцій, докладаючи спільні зусилля для вдосконалення експлуатації шляхом взаємної підтримки, обміну інформацією і використання позитивного досвіду.

Учасниками відеоконференції були керівники Всесвітньої асоціації операторів АЕС, зокрема, її Лондонського офісу; куратори програм, які діють в організації; персонал атомних електростанцій; ветерани атомної галузі та члени молодіжного руху ВАО АЕС. У заході також брали участь представники Токійського та Паризького центрів.

Формат відеоконференції не дає можливості для детального аналізу і оцінки подій, та така форма роботи дозволяє залучити до розмови більше персоналу. Учасниками конференції стали 167 фахівців - атомників із різних країн.

Мету заходу його організатори окреслили так: формування сучасного погляду на причини і наслідки Фукусімської аварії. Говорили про те, як змінилася ВАО АЕС за останні 10 років, і які зміни сталися в атомній енергетиці.

«Після подій на японській АЕС Фукусіма, в ВАО АЕС була створена так звана постфукусімська комісія під керівництвом Тома Мітчелла, який нині є головою Ради керуючих ВАО АЕС. Ця комісія розробила цілий ряд рекомендацій щодо змін в діяльності ВАО. З'явилися нові проєкти: «Регіональний кризовий центр», «Підтримка нових енергоблоків», започатковано молодіжний рух, на майданчиках атомних електростанцій працюють представники ВАО АЕС. Змінилася частота і глибина партнерських перевірок. Вийшла нова редакція документу «Виробничі завдання і критерії їх виконання». Це основоположний документ ВАО АЕС. Зокрема, під час партнерських перевірок відіграє основну роль», - розповіла представниця регіонального центру ВАО АЕС на Южно-Українській АЕС Наталя Буханько.

Партнерські перевірки є однією з основних програм ВАО АЕС. Після подій на Фукусімі вони проводяться на атомних станціях кожні чотири роки. Московським та Паризьким центрами ВАО АЕС запроваджена також практика проведення обмінних перевірок. Із українських АЕС такий досвід вже має Рівненська атомна станція. Останнім часом регіональні центри також більш ретельно підходять до підбору команд експертів. Розширено обсяг перевірок з напряму «Протиаварійна готовність». Тепер додатково перевіряється управління важкими аваріями та впровадження постфукусімських заходів.

Реалізація заходів для попередження аварій, аналогічних тій, що сталася на японській АЕС «Фукусіма-Даічі» є важливою складовою Комплексної (зведеної) програми підвищення безпеки енергоблоків атомних електростанцій України, яку Енергоатом впроваджує з 2011 року. Із 47 заходів, які треба виконати на ЮУАЕС, на сьогодні реалізовано 46.

Яскравою складовою конференції була доповідь «Вплив національного контексту на культуру безпеки». Звернено увагу на те, що важливу роль у ґарантуванні безпеки відіграє поведінка персоналу АЕС, його менталітет, прихильність принципам культури безпеки. На конференції було підкреслено, що кожна країна, яка хоче включити у свій виробничий потенціал АЕС, повинна демонструвати необхідний рівень культури безпеки. Експлуатуючі організації мають створити таку виробничу атмосферу, яка б демонструвала відкритість, взаємоповагу, підтримку всіх членів світового ядерного товариства. А ще – має бути створена система підготовки і підбору спеціалістів, які вміють застосовувати свої знання і досвід у критичних ситуаціях. Звернено увагу і на необхідність виховання справжніх керівників - лідерів, які розуміють важливість прийняття своєчасних і правильних рішень. Бо на сьогодні вже доведено, що аварію на АЕС Фукусіма можна було передбачити і попередити.

Юлія ДІКУСАР

НАЦІОНАЛЬНА ГВАРДІЯ УКРАЇНИ: ЗАВЖДИ НА БОЙОВОМУ ПОСТУ

Вони охороняють мирний атом

26 березня виповнилася 7-ма річниця з Дня створення Національної гвардії України (НГУ). Військова частина 3044, яка здійснює охорону Южно-Української АЕС, відзначила своє професійне свято. Від самого початку свого існування Національна гвардія України стала потужним інструментом захисту держави, правопорядку та протидії гібридним загрозам. У 2014 році гвардійці одними із перших вирушили на схід України, щоб дати відсіч російській збройній агресії. Військовослужбовці Нацгвардії щоденно беруть участь у боротьбі зі злочинністю, здійснюють охорону важливих державних об'єктів, в тому числі й ядерних, дипломатичних представництв і консульських установ іноземних держав, конвоювання, екстрадицію та охорону підсудних, забезпечують мир, спокій та безпеку по всій території нашої держави.

У 2020-му році гвардійці активно брали участь у подоланні наслідків пожеж та повеней, забезпечували дотримання карантинних заходів, щоб стримати поширення COVID-19.

Для більшості з нас робочий день починається із зустрічі з нацгвардійцями на прохідних атомної станції. Та й впродовж дня ми бачимо їх на багатьох постах, де вони несуть свою службу – інспектують в'їзд і виїзд на АЕС службового транспорту, а також усі вантажі, які потрапляють на підприємство, в тому числі, і ядерне паливо.

За словами командира частини Олега Худолія, южноукраїнські гвардійці отримали високу оцінку за всіма напрямками діяльності після цьогорічної лютневої інспекції, яку проводило Головне управління НГУ. Таку перевірку організовують раз на 5 років.

Протягом цих 7 років кардинально змінилось багато що – від обмундирування і харчування бійців до найсучасніших технічних засобів. Але для військових в/ч 3044 завдання залишилось незмінним – охорона Южно-Української АЕС. Ці люди розуміють всю серйозність, бо відчувають відповідальність, готові вчитися, щоб якнайкраще виконувати свої обов'язки з охорони такого стратегічного об'єкту, як атомна станція.

Перше, що є досить вагомим стимулом для якісного несення служби, стало збільшення грошового забезпечення особового складу. Відбулися зміни й у штатному розкладі. Досвід показує, що достатня кількість та навченість особового складу забезпечує якісну і надійну охорону об'єкта.

Передовий світовий досвід українським нацгвардійцям свого часу передали американські колеги. Саме його було застосовано в підготовці особового складу взводів швидкого реагування та взводу спеціального призначення для дій на випадок проникнення ворога на територію атомної станції.

Безумовно, акценти як у підготовці особового складу, так і у виконанні основних завдань з охорони ядерного об'єкту дещо змістилися у зв'язку із початком у 2014 році збройним конфліктом на Сході України. «Змінився підхід до кожного військовослужбовця, до вогневої та тактичної підготовки особового складу, - розповідає командир в/ч 3044 Олег Худолій. – Стали більше приділяти уваги практичним завданням. Більш того, з'явились напрямки, якими ми практично не займались до військового конфлікту. Це – тактична медицина, психологічна підготовка до стресових умов. Без них в бою ніяк не обійтися і зараз вони у нас в пріоритеті».

Зважаючи на загальнодержавний курс на вступ до НАТО, то слід зазначити, що НГУ активно розвиває міжнародну співпрацю. Одним із важливих аспектів «Стратегії розвитку НГУ до 2025 року», є школа сержантів. Якщо раніше підготовка особового складу лягала на плечі командирів взводів, то за новими стандартами цим мають займатися сержанти. «Це будуть відчутні зміни і вони вже не за горами, - каже заступник командира військової частини 3044 по роботі з особовим складом Ігор Моспан. – Зараз Національна Гвардія України тісно співпрацює з країнами – членами НАТО, які відряджатимуть до нас своїх інструкторів і за їхньою програмою навчатимуться наші військовослужбовці».

За часів перебування у лавах колишніх внутрішніх військ, у в/ч 3044 броньованої техніки майже не було, окрім однієї бойової розвідувальної дозорної машини, яку часто можна було побачити на парадах та інших заходах. Техніка, яка була отримана у 2014 році, знаходилась в занедбаному стані. Завдяки адміністрації та профспілковому комітету АЕС був проведений її капітальний ремонт.

На сьогодні ситуація з технічним оснащенням в/ч 3044 кардинально інша, ніж була 7 років тому, каже заступник командира військової частини 3044 по роботі з особовим складом Ігор Моспан: «Сьогодні у нас є броньовані бойові машини «Козак», оновлений автопарк новітніми автомобілями «Форд». Ці машини обладнані за новітніми технологіями, є і тепловізори, і прилади для вимірювання радіаційного фону та для спостереження тощо. Контрольно-пропускні пункти теж обладнані всім необхідним. Загалом, сьогодні військовослужбовець Національної гвардії України в новій формі і з новітньою зброєю несе службу у комфортних умовах і почувається захищеним».

Взаємини в/ч 3044 і атомної станції завжди були дружніми, а співробітництво продуктивним. Адміністрація, профком, служба фізичного захисту приділяють багато уваги забезпеченню військової частини новітніми зразками інженерно-технічних засобів, комп'ютерною та оргтехнікою, допомагають у виконанні ремонтних робіт тощо. Слід згадати і ту допомогу, яку отримували наші бійці від персоналу ЮУАЕС під час виконання бойових завдань в зоні проведення АТО.

Стати військовим не так просто, як здається на перший погляд. За словами заступника командира військової частини 3044 по роботі з особовим складом Ігоря Моспана, чимало тих, хто готовий присвятити життя військовій справі, багатьох приваблюють умови служби та заробітна плата. Але дехто після першого трирічного контракту не продовжує його, а йде шукати свого покликання на цивільній ниві. «Не можна з будь-якої людини «зробити» військового, - каже Ігор Моспан. – Для військової служби необхідно мати природні дані і щире прагнення захищати людей і Вітчизну».

Оксана МІСЮКЕВИЧ
Фото з архіву в/ч 3044

ДЕПУТАТИ ЗА РОБОТОЮ

10 сесія міської ради. З кодексом та старостою

18 березня на чергове засідання збиралися южноукраїнські парламентарі. До розгляду на пленарному засіданні назбирали 74 питання порядку денного.

Старостувати в Іванівському старостинському округу буде Ігор Латій. Так вирішили южноукраїнські обранці громади, узявшись до першого питання порядку денного. Окрім колишнього заступника Костянтинівського селищного голови, бажання обійняти цю посаду виявили Олександр Кольчак – колишній заступник Южноукраїнського міського голови, Микола Тула – водій ремонтно-механічного заводу і очільник одного з гаражних кооперативів міста та кандидат від народу Віктор Семенов, який до об'єднання громад головував у Іванівській сільській раді. Його традиційно підтримували земляки – мешканці сіл Панкратове та Іванівка, які просили депутатів дослухатися до їхньої думки. У разі обрання іншої кандидатури обіцяли перекрити трасу. «Звертаємось з великим сподіванням, що ви нас почуєте і приймете вірне рішення під час голосування за кандидатуру старости на наші села. У селі потрібен господар, а не панич, який прийде з іншої родини. Краще за родину піклується господар, батько, а не сусід», - зачитала звернення громади її представниця Надія Кривенко. Вона наголошувала, що саме Віктор Семенов найкраще знається на проблемах і потребах їхніх сіл і його підтримує 80% населення. У іншому разі, селяни заявили про страйкування та перекриття руху по трасі «Миколаїв- Ул'янівка».

Однак, ці слова торкнули лише вісьмох депутатів. Саме стільки голосів «за» набрала кандидатура Віктора Семенова. Більшість обранців громади - 23 - підтримали Ігоря Латія. Реакція людей була бурхливою і покидаючи залу засідань, вони звинуватили парламентарів у несправедливості.

Далі в сесійній залі слухали головного южноукраїнського фінансиста. Тетяна Гончарова доповідала про виконання міського бюджету за минулий рік. Звіт затвердили без зауважень. А от питання щодо змін до кошторису на нинішній рік викликало дебати. Так КП ТВКГ просило збільшити суму на погашення заборгованості перед машинобудівним ліцеєм за оренду теплорозподільчого пункту. Натомість депутати пропонували підприємству компенсувати відсутню суму за рахунок заліку зустрічних вимог. Дискусійним також стало питання щодо виділення коштів на проведення Дня міста та інших культурних заходів. Попередня сума становила 1 мільйон 348 тисяч гривень і включала запрошення зірок естради та встановлення спеціальної сцени для їх виступу.

Думки парламентарів розділилися. Одні, вважали, що за часи карантину люди втомилися і потребують свята. Інші – відстоювали думку про більш раціональне використання коштів, як от ремонт доріг, заміна труб у підвалах тощо. «Я виступаю не проти проведення свята, як такого. У місті десятки творчих колективів, які із задоволенням та безкоштовно виступлять на Дні міста. Навіщо нам витрачати мільйон гривень на одну зірку, коли в нас так багато своїх», - звертався до колег секретар міської ради Микола Пелюх. «У державі практично колапс, а ми витрачаємо такі кошти на виступи зірок. У нас маса проблем по місту. Серед них - проспект Незалежності та вулиця Дружби народів», - наголошував депутат Вознесенської районної ради Геннадій Вернигора. Оптимальний варіант запропонував депутат Сергій Снітков: «Є пропозиція обмежитись 1 мільйоном гривень на всі заходи, а 348 тисяч зарезервувати і направити на інші потреби міста. Це по-перше. По-друге, один мільйон, який буде виділятись на День міста, надійде лише тоді, коли припиниться епідемія і не буде існувати загрози для людей».

Врешті-решт, саме ця пропозиція Сергія Сніткова і була підтримана, а парламентарі перейшли до розгляду наступного питання. Воно стосувалось структури та чисельності виконавчих органів ради й також далося присутнім нелегко. У результаті депутатського голосування, у виконавчому комітеті було реорганізовано департамент міського господарства шляхом поділу на три управління: капітального будівництва, комунальної власності і ЖКГ та контролю якості результатів модернізації. З 1 червня також будуть ліквідовані відділи звернень громадян та організаційно-контрольний, які об'єднають в одне управління. А от управління екології та управління містобудування стануть відділами. Підрозділ правової роботи ліквідують узагалі. У розв'язанні питань цього напрямку парламентарі пропонують користуватись послугами найманої юридичної компанії. Загальна чисельність виконавчих органів ради після цього рішення становитиме 221,5 штатних одиниць.

Щодо міського голови та обранців громади, то вони відтепер працюватимуть відповідно до Кодексу етики. Спочатку проєктів було два. У процесі розгляду один зняли, залишивши той, що був розроблений секретарем міської ради. «Той проєкт, який запропонував я, він більш розширений і не лише трактує норми закону, а й передбачає вимоги щодо норм поведінки депутатів під час виступів, спілкування із засобами масової інформації, іноземними мешканцями, а також дописів в інтернеті», - пояснив автор документу Микола Пелюх.

Питання Кодексу етики було п'ятим серед запланованих до розгляду. Відпрацювання всього порядку денного завершилось під кінець робочого дня. Серед іншого обранці територіальної громади розглянули програму та положення щодо фонду на виконання депутатських повноважень, питання про приватизацію помешкань, передання будинків в ОСББ й інші.

Ірина ПАВЛОВА

Енергетик

Адреса: 55000
Миколаївська обл.,
м.Южноукраїнськ,
бул. Шевченка, 8а,
ІЦ "Імпульс", 2 поверх

Тел.: (05136) 5-76-91
Тел.: (05136) факс 5-94-00
E-mail:
smi@sunpp.atom.gov.ua

Читайте нас на
www.sunpp.mk.ua

Відповідальна за випуск
Бондаренко О.О.

Наклад 2000 примірників

Виготовлено в друкарні
ВП ЮУАЕС

Розповсюджується безкоштовно